

Sobota 2. pôstneho týždňa

Lk 15,1-3.11-32

Spravodlivosť a láska

Uvedomiť si, že Otcova láska je nad Otcovou spravodlivosťou

Raniero CantaleMESSA, pápežský kazateľ, dominikán, vyslovil myšlienku: „Kráľ si môže uvedomiť svoje „ja“ v konfrontácii so svojimi poddanými, dieťa si seba uvedomuje vo vzťahu s rodičmi, občan v kontakte so štátom. Avšak, akú nekonečnú hodnotu získa „ja“ v okamihu, keď sa jeho mierou stane Boh.“¹ A práve o mojej hodnote vo vzťahu k Bohu hovorí dnešné evanjelium cez obraz otca a jeho syna.

„Syn môj, ty si stále so mnou a všetko, čo ja mám je tvoje“ (Lk 15,31).

To sú slová, ktorými odpovedá otec svojmu staršiemu synovi, keď on otcovi vyčíta, že po mnohoročnej službe, vždy poslušný otcovým príkazom, nedostal nikdy ako prejav vďaka ani len kozliatko, aby sa mohol zabaviť so svojimi priateľmi. Starší syn svoj vzťah k otcovi vníma na princípe výmennej spravodlivosti, čo je iste správne, veď syn svojou prácou a úsilím vracia otcovi jeho starostlivosť. A iste je normálne, keď očakáva zdedenie majetku po otcovi. No vo vzťahu staršieho syna k otcovi ešte niečo chýba, niečo podstatnejšie, chýba mu láska. Starší syn nemal chuť a snahu odísť od otca, ako jeho mladší brat, netúžil po slobode a nezávislosti. To, po čo túžil, a čo určitým spôsobom mal, bolo že to, čo teraz robí pre otca, raz bude jeho. Mal pred očami otcov majetok a svoj vzťah k otcovi vnímal, ako vzťah výmennej spravodlivosti. Je však urazený a dotknutý, keď otec voči svojmu mladšiemu synovi, ktorý mu prehýril majetok, neuplatnil vzťah spravodlivosti. Očakával by, že otec mladšieho syna prijme ako sluhu. **„Ved' všetko, čo ja mám, je tvoje“** (Lk 15,31). Otec v tejto svojej odpovedi staršiemu synovi dáva jasne najavo, že pred spravodlivosťou má v jeho srdci prvé miesto láska, láska Otca k synovi. Staršiemu synovi neodpovedá: **„Ved' všetko, čo ja mám, je tvoje“**, ale svoju odpoveď začína slovami: **„Syn môj, syn môj, ty si stále so mnou“**. Pre milujúce srdce otca je najdôležitejšie, že má syna, že má svojho syna, ktorého miluje a je stále s ním. Otec dáva svojmu staršiemu synovi najavo, že je synom, je pri milujúcom otcovi a v otcovej láske má aj všetko to, čo otcovi patrí.

Prežívame pôstny čas a liturgia, modlitby a častejšie i kázne majú kajúci charakter. Viac a intenzívnejšie si uvedomujeme svoju hriechnosť, neveru a nevďačnosť voči Bohu. No všetko toto by bolo niečím absurdným, keby sme nemali pred očami Boha, Otca, ktorý nás miluje. Boh ani voči nám neuplatňuje vzťah spravodlivosti a ani my nesmieme svoj vzťah voči Bohu vnímať ako výmennú spravodlivosť. Chceme žiť sväto, spravodlivo a bez hriechu nie preto, aby nám Boh raz za to dal nebo. Ale chceme žiť sväto, spravodlivo a bez hriechu preto, že Boh nám vo svojej láske nebo už daroval, pretože nás miluje, sme jeho milované deti.

¹ Deň s myšlienkou. In: *Katolícke noviny*. Bratislava : Bratislavské tlačiarne, a.s., 2003, roč. 119, č. 17, s. 13.

Starší syn nevidel otcovu lásku, medzi ním a otcom stál majetok. Aj našim očiam pri pohľade na lásku Boha Otca, niekedy niečo zacláňa. Buď sme to my sami, naše záujmy, starosti, práca alebo i šťastie a úspech, naša falošná istota. Mladší, márnokratný, syn len vďaka tomu, že stratil všetko, mohol objaviť otcovu lásku a v nej opäť nájsť všetko, čo stratil. Iba keď strácame pôdu pod nohami, akúsi životnú istotu, iba vtedy obraciame svoj pohľad k Bohu, vtedy sa podobáme mladšiemu synovi. Zostaňme pri Bohu ako starší syn, ale ako mladší syn všetko strácajme.

Študenti z univerzity dostali na konci týždňa za úlohu dlho a úprimne objasniť svojho otca. „Ja to nemôžem urobiť,“ zaprotestoval jeden, „môj otec by umrel.“ „A napokon,“ povedal iný, „môj otec vie, že ho mám rád.“ „Tak je to ľahké,“ povedal profesor. „Prečo by si to neurobil?“ V pondelok všetci prekvapení rozprávali o svojich zážitkoch. „Môj otec sa rozplakal!“ povedal jeden. A druhý: „Zvláštne. Môj otec sa mi poďakoval.“²

Možno, že sa podobáme mladšiemu synovi, ako on sme v živote pocítili stratu a objavili sme lásku Boha. Možno, že sme ako starší syn, máme vo vzťahu k Bohu Otcovi svoju skreslenú predstavu, plníme si svoje náboženské povinnosti a čakáme na oplátku za to nebo. Študenti objasniť svojich otcov a úprimne im tak prejavili svoju lásku a vďačnosť. Postavme sa i my pred Boha Otca a uvedomme si, že sme Bohom milovaní synovia a Bohom milované dcéry. Usilujme sa odstrániť všetko to, čo nám bráni vidieť lásku Nebeského Otca.

Amen.

² FERRERO, B.: *Je tam hore niekto?*. Bratislava : Don Bosco, 2001, s. 40.
